

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120205544
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8120205544.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.. Sv. H. XXX/XX, XXX XX Z., právne zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava, IČO: 31 318 045, právne zastúpenému Beňo & partners, advokátska kancelária, s.r.o. so sídlom Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o zdržanie sa výkonu záložného práva, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 32Csp/87/2020-89 zo dňa 26.03.2021 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku II. o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým uznesením rozhodol takto:
„ I. konanie zastavuje.
II. priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia.“

V odôvodnení svojho rozhodnutia okrem iného uviedol, že podaním doručeným tamojšiemu súdu dňa 17.03.2021 vzal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu žalobu v celom rozsahu späť, a to bez udania dôvodu a žiadal, aby súd konanie zastavil.

O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a uviedol, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania v danom prípade platí, že žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť pričom neuviedol dôvod späťvzatia, čím z procesného hľadiska zapríčinil zastavenie konania svojím správaním žalobca. Bol toho názoru, že nárok na náhradu trov konania má teda v zmysle § 256 ods. 1 CSP žalovaný, keďže nezistil žiadny dôvod pre použitie ustanovenia § 257 CSP.

2. Proti tomuto rozhodnutiu v časti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca, v ktorom okrem iného uviedol, že je toho názoru, že uňho existujú dôvody osobitného zreteľa na aplikáciu § 257 CSP. Poukázal na skutočnosť, že je ženatý a s manželkou sa starajú o tri školopovinné deti. Povoláním je stavebný robotník. Pracuje v zahraničí, kde zarába 1 400,- eur mesačne, ale len do 30.04.2021 a po tomto termíne sa vracia na Slovensko, kde predpokladal, že aj keď bude pracovať, tak za minimálnu mzdu. Jeho manželka je štyri roky vedená na Úrade práce, bez nároku na dávku v nezamestnanosti a bez nároku na sociálnu dávku. Bývajú v 4-izbovom byte a ich výdavky prekračujú ich príjmy a každý mesiac sú závislí od pomoci ich rodičov. Ide o výdavky na 5-člennú domácnosť s tromi maloletými deťmi. Za byt platí cca 300,- eur mesačne, manželka trpí viacerými chorobami, ako C., C., V. s doplatkami na lieky. S manželkou sú značne preúverovaní. Platia

hypotéku 200,- eur mesačne a na kreditnej karte má dlh 1 250,- eur. Prvej stavebnej sporiteľni spláca dlh podľa rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/355/2015 zo dňa 27.5.2016 po 130,- eur mesačne. Ďalej uviedol, že aj voči jeho manželke sú vedené tri exekúcie. Poznamenal, že nie je v jeho silách zaplatiť žalovanému žiadnu náhradu trov konania, pričom strata, ktorá tým žalovanému vznikne by bola tak nepatrná, že by ju nebolo ani možné percentuálne pri jeho ziskoch vyjadriť. Z uvedených dôvodov navrhol uznesenie v napadnutom výroku zmeniť a žalovanému náhradu trov konania nepriznať.

3. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Zásada procesnej zodpovednosti za výsledok konania sa uplatňuje pre každé konanie. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP).

5. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

6. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP. Procesné zavinenie zastavenia konania má za následok náhradu trov tohto konania v prospech protistrany.

7. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Aplikácia uvedeného ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov konania celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý je potrebné v rozhodnutí náležite odôvodniť. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ale aj v okolnostiach na strane strán sporu. Pri skúmaní existencie dôvodov hodných osobitného zreteľa prihliada súd jednak k majetkovým, osobným a sociálnym pomerom strán sporu, ale rovnako je potrebné prihliadať aj k okolnostiam, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde a dôležitým je aj správanie strán sporu pred a po podaní žaloby. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že pri zohľadnení vyššie uvedených kritérií by sa javilo priznanie trov konania ako neprimerane tvrdé, je na mieste aplikácia ustanovenia o trovách konania podľa § 257 CSP.

9. Odvolateľ v odvolaní poukázal na skutočnosť, že jeho výdavky prekračujú jeho príjem, jeho manželka je štyri roky nezamestnaná, trpí viacerými chorobami a spoločne sa starajú o tri školopovinné deti. Zároveň poukázal na skutočnosť, že platí za byt cca 300,- eur, spláca hypotéku po 200,- eur mesačne, ako aj dlh voči Prvej stavebnej sporiteľni vo výške po 130,- eur mesačne a zároveň sú voči jeho manželke vedené tri exekúcie.

10. Odvolací súd je však toho názoru, že vyššie uvedené skutočnosti vylučujú aplikáciu ustanovenia § 257 CSP vo vzťahu k žalobcovi, nakoľko iné ako sociálno-ekonomické dôvody neuviedol a ani skutočnosť, že ide o spotrebiteľský vzťah nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa.

11. Vo vzťahu k nepriaznivým majetkovým pomerom žalobcu odvolací súd dodáva, že ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Použitie ustanovenia § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie slúži na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda inými slovami na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

12. Odvolací súd je teda toho názoru, že u žalobcu nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa opodstatňujúce nepriznanie náhrady trov konania žalovanému.

13. Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. o trovách konania v súlade s ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný a úspešnému žalovanému žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

15. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 Zákona č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.